

ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
The Attitudes in Political Participation by Students
of Phuket Rajabhat University

เทอดศักดิ์ ยอแสงรัตน์¹ และวารภรณ์ เทพสัมฤทธิ์พร²
Tersak Yosangrat and Waraporn Tepsamritporn

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยใช้เทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากจำนวน 5 คณะ และวิทยาลัยการท้องถิ่นยวนนาชาติ รวมจำนวนทั้งสิ้น 16,417 คน กำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน และได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) แบบเป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 มีระดับการศึกษาในชั้นปีที่ 4 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ศึกษาในวิทยาลัยการท้องถิ่นยวนนาชาติ จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8

^{1,2} อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านพฤติกรรม และ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน และด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการเลือกตั้ง คือ บ้านอยู่ต่างจังหวัด บัญชีรายชื่อตกหล่น มีหน่วยเลือกตั้งไม่เพียงพอต่อจำนวน ประชาชน มีการซื้อสิทธิขายเสียง ระยะเวลาการเลือกตั้งนอกเขตมีน้อย อยู่ในช่วงเรียน หรือสอบไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ ไม่รู้จักผู้ลงสมัคร 2) ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง บางครั้งให้ข้อมูลไม่ชัดเจนทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ 3) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชนคือไม่วางตัวเป็นกลาง 4) ด้านการติดต่อกับ ทางราชการมีความล่าช้า ไม่ยิ้มแย้ม 5) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือ มีการรับจ้างประท้วง 6) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ สื่อสารความคิดเห็นไม่ตรงกัน

ผลการสรุป ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการเลือกตั้ง คือ ควรเพิ่มหน่วย การเลือกตั้ง ให้เพียงพอในทุกๆ เขต รณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง ควรจัดให้มีการเลือกตั้งแบบอัตโนมัติ 2) ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือ ควรให้ข้อมูลอย่างชัดเจน 3) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน คือควรเป็นกลาง สร้างความน่าเชื่อถือ 4) ด้านการติดต่อกับทางราชการ คือยิ้มแย้มและให้การต้อนรับ ที่เป็นมิตร มีการประเมินความพึงพอใจเพื่อแก้ปัญหา 5) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือ ควรวางตัวเป็นกลาง 6) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ ควรรับฟังข่าวสาร ให้ถูกต้องก่อนมีนำไปประชาสัมพันธ์

Abstract

The objectives of this research were to study the attitudes and, the levels in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University and also study the problems, obstacles and suggestions in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University. The study was a Quantitative Research. The populations consisted of 16,417 students with studying in 5 faculties of Phuket Rajabhat University and Phuket College of International Tourism. Sample size estimation using Krejcie & Morgan Table selected 375 cases by Proportional Stratified Random. The research instruments used in this study was a questionnaire. Statistical tools used for analyzing data were Percentage, Mean and Standard Deviation.

The results of this study found that:

1. The largest group that answered the questionnaires was 51.7% of 194 female students, 65.6% of 246 students were aged between 18-20 years old, 32.0% of 120 senior students and 41.8% of 157 students from Phuket College of International Tourism.

2. The data analysis of the attitudes in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University, overall found in good level when considering each aspects were found that the knowledge and understanding was in highest followed by the behavior and the lowest was emotional and feeling of students.

3. The data analysis of the level in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University were found in middle level when considering each aspects found that the Political Election was a highest average followed by the Important Role of Community Officers and the lowest average was the Political Party officers and The Election Campaigners.

The results of data analysis for problems and obstacles in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University were found that :

- 1) The Political Election problems, the voters lived in other provinces, missing out in eligible voter lists, insufficient polling stations, buying voters, short period for outside electoral district, studying or examination period unable to go to the polls and unknown candidates.
- 2) The Political Party officers and election campaigners problems, some of them were not informed of clear information and not reliable.
- 3) The Important Role of Community Officers were non-neutrality.
- 4) Communications with the government officials were delayed and not cheerful.
- 5) The election was found to be buying protesters.
- 6) The Political Reporters informed different opinions that did not match.

The conclusions of suggestions in Political Participation by students of Phuket Rajabhat University can be summarized as follows:

- 1) The Political Election should expanded the polling stations to properly electorates, campaigns against vote-buying and launching for the Automatic Election.
- 2) The Political Party officers and Election Campaigners should provide clear information.
- 3) The Important Role Officers should be neutral and reliable.
- 4) The communication between government officials and eligible voters should have good service behaviors and should have a satisfaction rating.
- 5) The Election Protestors should be neutral.
- 6) The Political Reporters should had correct information before making a public relations to the voters.

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ปัญหาหลักในการพัฒนาการปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้นนอกจากปัญหาในด้านโครงสร้างและสถาบันทางการเมืองแล้วยังมีอุปสรรคในด้านกรรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจนอาจกล่าวได้ว่าประชาธิปไตยของไทยนั้นล้มลุกคลุกคลานมาเกือบตลอด เพื่อที่จะให้ได้มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น ประชาชนจะต้องสนใจการเมือง ต้องติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการเมืองและต้องมีความกระตือรือร้นที่จะมีบทบาทร่วมทางการเมือง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อประชาชนและโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาซึ่งได้รับสมญานามว่า “ปัญญาชน” เป็นผู้มีระดับความรู้และสติปัญญาสูงอันจะเป็นกำลังสำคัญของชาติและเป็นพลังที่สำคัญทางการเมืองที่มีต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สุทธิมาลีญวษ์, 2554 : 52)

ในสังคมมนุษย์ การเมืองเป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะเป็นเรื่องของอำนาจที่จัดสรรประโยชน์ให้มิในสังคมนั้นๆ การเมืองจึงเป็นตัวกำหนดกิจกรรมที่สำคัญๆ ของสังคมในแทบทุกแง่มุม อาทิ การที่จะใช้ระบบเศรษฐกิจแบบใด หรือจะมีการศึกษาในรูปแบบใด หรือการจะมีศาสนาประจำชาติหรือไม่ ไปจนแม้กระทั่งการสร้างเขื่อน การขุดถนนวางท่อที่อาจเอื้อประโยชน์หรืออาจทำความเดือดร้อนให้มนุษย์ (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, 2549 : 16)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เป็นแนวนโยบายการมีส่วนร่วมของประชาชนในมาตรา 87 มี 5 ประการและการมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังได้ระบุเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 อย่างชัดเจน ตามมาตรา 163 คือ ประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธาน

รัฐสภาเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามที่กำหนดในหมวด 3 และหมวด 5 แห่งรัฐธรรมนูญนี้ คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติเสนอมาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อรวมทั้งการตรวจสอบรายชื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องให้ผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดด้วย มาตรา 164 คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา 274 ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา 270 ออกจากตำแหน่งได้คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดเป็นข้อๆ ให้ชัดเจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการที่ประชาชนจะเข้าชื่อร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรา 165 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งย่อมมีสิทธิออกเสียงประชามติการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550 : 61-62)

อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่า การปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดเนื่องจากเป็นการปกครองโดยถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย เพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบบประชาธิปไตย สังคมใดที่จะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สังคมที่ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง ในทางตรงกันข้ามสังคมใดประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำแสดงว่าสังคมนั้นมีระดับความเป็นประชาธิปไตยต่ำ รัฐธรรมนูญฉบับต่างๆ ของไทยในอดีตที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์เป็นผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตน แต่ในความ

เป็นจริงแล้วจะเห็นว่าผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาได้แสดงออกถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับชาติหลายครั้งเป็นต้น (สุจิต บุญบงการ, 2551 : 14)

ที่ผ่านมาการเดินทางขบวนเรียกร้องสิทธิเสรีภาพต่างๆ มีขึ้นอย่างมากมาย เช่น การเดินทางขบวนของกลุ่มพลังนิสิตนักศึกษาและประชาชนในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เหตุการณ์นองเลือดเมื่อ 6 ตุลาคม 2519 และพฤษภาทมิฬ 2535 ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นเยาวชนและนิสิตนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีอายุไม่ถึง 20 ปี บริบูรณ์ กระทั่งต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้มีการเปลี่ยนแปลง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเดิมคืออายุ 20 ปีมาเป็น 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าเยาวชนนิสิตนักศึกษาได้มีการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ อย่างมากมาย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกลุ่มที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ๆ นิสิตในฐานะที่เป็นกลุ่มชนชั้นกลางเป็นกำลังที่สำคัญของชาติซึ่งมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม นิสิตจึงควรจะเป็นผู้ริเริ่มทางการเมืองทำหน้าที่เรียกร้องสิทธิประโยชน์ประชาชน รวมทั้งคอยถ่วงดุลอำนาจของผู้ปกครองประเทศในประเด็นปัญหาต่างๆ เป็นตัวแทนส่วนหนึ่งของประชาชนทั้งประเทศในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งนิสิตเคยปรากฏบทบาททางการเมืองโดยการเป็นปากเป็นเสียงให้กับประชาชนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะช่วงระหว่างวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 แต่ในปัจจุบันนิสิตกลับไม่ได้มีบทบาททางการเมืองมากนัก ดังจะเห็นจากการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปัจจุบันอยู่ในระดับต่ำ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองหรือการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง (สุจิต บุญบงการ, 2551 : 14)

ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นโดยเปิดโอกาสเยาวชนอายุ 18 ปี ขึ้นไป หรือนักศึกษาได้แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การเข้าร่วมชุมนุม การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การสนทนาเรื่องการเมือง เป็นต้น ซึ่งเยาวชนหรือนักศึกษานับวันยิ่งมีบทบาทมากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาทางการเมือง การมีส่วนร่วม

ร่วมทางการเมืองแต่ละครั้งนักศึกษา เป็นประชากรส่วนหนึ่งที่มีสิทธิ์ออกเสียงและแสดงความคิดเห็น เป็นส่วนหนึ่งในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เห็นได้จากกิจกรรมทางการเมืองที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเข้าร่วมการชุมนุมประท้วง ขับไล่รัฐบาล ร่วมกับแกนนำคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตก็มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมทางการเมือง โดยการเป็นหน่วยเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ รวมถึงการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เช่น การเลือกตั้งนายกองค์การนักศึกษา นายกสโมสรณ์นักศึกษา ประธานนักศึกษาแต่ละสาขา เป็นต้น ซึ่งการเข้ามามีส่วนร่วมของนักศึกษาในแต่ละสถานการณ์นั้นอาจเข้ามาโดยมีวัตถุประสงค์ มีความรู้พื้นฐานตลอดจนแนวคิด ทักษะคิด อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยศึกษาทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านการเลือกตั้ง ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน ด้านการติดต่อกับทางราชการ ด้านการเป็นผู้ประท้วง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง เพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากจำนวน 5 คณะ และวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ รวมจำนวนทั้งสิ้น 16,417 คน กำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample size) ตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน และได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) แบบเป็นสัดส่วน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นโดยศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่างๆ จากหนังสือเอกสารทางวิชาการ แนวคิด และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไข ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 0.71 แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้ **ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไป ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะที่ศึกษา ลักษณะการใช้คำถามแบบปลายปิด **ตอนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดน้ำหนัก 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967 : 90-95) โดยเรียงลำดับคะแนนของความคิดเห็น คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง **ตอนที่ 3** แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏภูเก็ต จำนวน 24 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดน้ำหนัก 5 ระดับแบบลิเคิร์ต (Likert, 1967 : 90-95) เรียงลำดับคะแนนของความคิดเห็น คือ บ่อยที่สุด บ่อยครั้ง ปานกลาง บางครั้ง และไม่เคย **ตอนที่ 4** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในส่วนของรูปแบบคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะการศึกษาโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) 2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 4) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดให้เป็นระเบียบหมวดหมู่ โดยการจัดกลุ่มข้อความ หรือประโยค (Grouping) ที่มีลักษณะหรือความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกันแล้ว นำเสนอเป็นแบบความเรียง

ผลการศึกษา

จากการวิจัยเรื่องทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาและคณะที่ศึกษา ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 มีระดับการศึกษาในชั้นปีที่ 4 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ศึกษาในวิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ 157 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งคำถามแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.14 รองลงมา ด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.91 และด้านอารมณ์ ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.87

2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านความรู้ความเข้าใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.29 รองลงมา การซื้อสิทธิขายเสียงถือว่าผิดกฎหมาย การเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.24 และท่านศึกษาประวัติการทำงานของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ก่อนเข้าหาผู้เลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.95

3. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านอารมณ์ ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และอื่นๆ ได้นำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองต่างๆ วันได้กระตุ้นให้ท่านสนใจเหตุการณ์

บ้านเมืองเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.97 รองลงมา เมื่อเห็นการซื้อสิทธิ์ขายเสียงทำนุรัฐสิก ไม่พอใจ มีค่าเฉลี่ย 3.92 และการชม ถ่ายทอดสดการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจมากกว่าการดูละครหลังข่าวหรือการถ่ายทอดสดฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.80

4. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านพฤติกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การแสดงออกด้วยการร้องทุกข์กับองค์กรปกครองท้องถิ่นเมื่อได้รับความไม่เป็นธรรมเป็นเรื่องปกติและควรกระทำเมื่อมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.00 รองลงมา การไปดูการนับคะแนนเลือกตั้งในท้องถิ่นถือเป็นกิจกรรมในการตรวจสอบการเลือกตั้งและช่วยป้องกันการทุจริตการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.96 และการแสดงออกด้วยการร่วมเดินขบวนประท้วงอย่างสงบและการใส่เสื้อสีต่างๆ เพื่อแสดงออกทางการเมืองเป็นเรื่องปกติของการปกครองในระบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.85

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต แบ่งเป็น 6 ด้าน คือด้านการเลือกตั้ง ด้านการเป็นเจ้าของหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน ด้านการติดต่อกับทางราชการ ด้านการเป็นผู้ประท้วง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.02 รองลงมา ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 2.89 และด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.73

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ด้านการเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิก

สภาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.37 รองลงมา ท่านไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งระดับชาติ (ส.ส.) และ (ส.ว.) มีค่าเฉลี่ย 3.17 และท่านได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.76

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านได้ชักชวนเพื่อนบ้านให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.80 รองลงมา ท่านได้ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.76 และท่านได้ร่วมเดินขบวนแห่ของผู้สมัครไปในสถานที่ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.68

4. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.05 รองลงมา ท่านได้กระตือรือร้นให้เพื่อนบ้านในชุมชนไปตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนไปเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.01 และท่านได้เสนอแนะปัญหาเกี่ยวกับการเลือกตั้งในชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.71

5. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ด้านการติดต่อกับทางราชการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านได้เขียนเรื่องร้องทุกข์เสนอปัญหาไปยังนักการเมืองระดับท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.88 รองลงมา ท่านได้เขียนเรื่องร้องทุกข์เสนอไปยังหน่วยงานภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 2.75 และท่านเคยพบปะพูดคุยกับกรรมการชุมชนหรือนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อเสนอความคิดเห็นทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.64

6. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ด้านการเป็นผู้ประท้วง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านได้เข้าร่วมการชุมนุมเพื่อเรียกร้องหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.89 รองลงมา ท่านได้ร่วมชุมนุม

ประท้วง และท่านได้ชักชวนผู้อื่นเข้าร่วมการชุมนุมขับไล่รัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 2.83 และท่านร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มพรรคการเมือง เช่น กลุ่มพันธมิตร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.82

7. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านสนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองและข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเมืองแก่เพื่อนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.07 รองลงมา ท่านเคยเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชน และท่านได้บอกกล่าวผลการเลือกตั้งระดับต่างๆ ให้กับเพื่อนนักศึกษาได้รับทราบ มีค่าเฉลี่ย 2.84 และท่านมีการถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาการเลือกตั้งในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.83

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการเลือกตั้ง คือ บ้านอยู่ต่างจังหวัด บัญชีรายชื่อกว้างไกล มีหน่วยเลือกตั้งไม่เพียงพอต่อจำนวนประชาชน มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ระยะเวลาการเลือกตั้งนอกเขตมีน้อย อยู่ในช่วงเรียนหรือสอบไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ ไม่รู้จักผู้ลงสมัคร 2) ด้านการเป็นเจ้าของหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง บางครั้งให้ข้อมูลไม่ชัดเจนทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ 3) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชนคือไม่วางตัวเป็นกลาง 4) ด้านการติดต่อกับทางราชการมีความล่าช้า ไม่ยิ้มแย้ม 5) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือ มีการรับจ้างประท้วง 6) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ สื่อสารความคิดเห็นไม่ตรงกัน

ผลการสรุป ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการเลือกตั้ง คือ ควรเพิ่มหน่วยการเลือกตั้งให้เพียงพอในทุกๆ เขต รณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ควรจัดให้มีการเลือกตั้งแบบอัตโนมัติ 2) ด้านการเป็นเจ้าของหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือ ควรให้ข้อมูลอย่างชัดเจน 3) ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน คือ

ควรเป็นกลาง สร้างความน่าเชื่อถือ 4) ด้านการติดต่อกับทางราชการ คือ ยิ้มแย้มและให้การต้อนรับที่เป็นมิตร มีการประเมินความพึงพอใจเพื่อแก้ปัญหา 5) ด้านการเป็นผู้ประท้วง คือ ควรวางตัวเป็นกลาง 6) ด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง คือ ควรรับฟังข่าวสารให้ถูกต้องก่อนมีนำไปประชาสัมพันธ์

สรุปอภิปรายผล

1. ทศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อยู่ในระดับดี เพราะนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ รองลงมา ด้านพฤติกรรมและด้านอารมณ์ ความรู้สึก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศว์ รัตนโชติ (2551 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง พ.ศ.2549 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ในประเด็นทศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาริรัตน์ หอมพวงภู (2551 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี รวมถึงทศนคติทาง การมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา มีแสง (2549 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสถาบันพัฒนาผู้บริหารศาสตร์โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งมีความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธานี สุขเกษม (2550 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกล่อมเกลางานทางการเมืองของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งในเชิงบวกมีระดับความความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี ล้อมลิ้ม (2540 : ก) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภายหลังการปฏิรูปการเมือง พ.ศ.2540 : ศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องบทบาทหน้าที่และกระบวนการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะนักศึกษาบางคนไม่สามารถเดินทางไปเลือกตั้งในท้องถิ่นของตนเอง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเลือกรองลงมา ด้านการเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน และด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา มีแสง (2549 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์โดยศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ พบว่า นักศึกษามีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีระดับการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาณี สุขเกษม (2550 : ก) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกล่อมเกลารวมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การพูดคุยนทนาเกี่ยวกับการเมืองและเสนอแนะปัญหาการเลือกตั้งในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา บุญยะเวชชีวิน (2543 : 87-88) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลบางปู อยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ ชลลดา แสงมณี (2547 : ก) ศึกษาเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของปัญญาชนมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ปัญญาชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีส่วนร่วมทางการเมืองปานกลาง ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ วิเศษ (2555 : ก) ศึกษาเรื่องกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ยศคำลือ (2554 : ก) ศึกษาเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง : ศึกษากรณีนักศึกษาภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และงานวิจัยของ จิรชาติ นาคสวัสดิ์ (2540 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ แต่นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านการเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาติดภารกิจในด้านการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คันทรส แสนวงศ์ (2539 : ก) ศึกษาเรื่อง ความรู้สึกสัมฤทธิ์ผลทางการเมืองและความสนใจทางการเมืองของนักศึกษาด้านเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือผลการศึกษาพบว่า ความสนใจทางการเมืองของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตด้านการเป็น ผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะยังไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติในส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลภ วิบูลย์กุล (2544 : ก) ศึกษาเรื่องการรับรู้ชาวสารและพฤติกรรมทางการเมืองของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงและสนับสนุน พรรคการเมือง ครูมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้านการสื่อสารทางการเมืองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสชัย บำรุงเขต (2550 : 64-65) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างอำเภอบางช้าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ (2540 : ก) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษากรณีโรงเรียนก้นทูลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ข้าราชการครูโรงเรียนก้นทูลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง การสนทนาและการสนับสนุนในทางการเมือง การติดตามการหาเสียงของนักการเมืองมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรรณรงค์เพิ่มบทบาทและให้ความสำคัญกับนักศึกษาในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ควรนำผลการศึกษาไปแก้ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาพฤติกรรมและวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา ยศคำลือ. (2554). การมีส่วนร่วมทางการเมือง : ศึกษากรณีนักศึกษา
ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. รายงานการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (2549). พื้นฐานรัฐศาสตร์กับการเมืองในศตวรรษที่ 21. นครปฐม
: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมกำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน.
- คันทรส แสงวงศ์. (2539). งานวิจัยเรื่องความรู้สึกสัมฤทธิ์ผลทางการเมืองและ
ความสนใจทางการเมืองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชลธิชา มีแสง. (2549). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาศาสนาบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- ชลลดา แสงมณี. (2547). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของปัญญาชนมุสลิมใน
จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
สังคมวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ. (2540). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู
ศึกษากรณีโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดารินทร์ แก้วมูล. (2548). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอ
แม่สาย จังหวัดเชียงราย ตามรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2540.
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธานี สุขเกษม. (2550). งานวิจัยเรื่องการอบรมกลุ่มมเกลลาทางการเมืองของ
นักศึกษสาขาวิชารัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 1. รายงานการวิจัย สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

มนัสชัย บำรุงเขต. (2550). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง อำเภอบางช้าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ราชกิจจานุเบกษา. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. [Online] Available : <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2550/A/047/1.PDF> [2557, 25 กันยายน].

วัลลภ วิบูลย์กุล. (2554). **การรับรู้ข่าวสารและพฤติกรรมทางการเมืองของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วาริรัตน์ หอมพวงงู. (2551). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. เอกสารวิชาการทางการศึกษาลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สถาบันพระปกเกล้า.

วารุณี ล้อมลิ้ม. (2540). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภายหลังการปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2540 : ศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิทยา บุญยะเวชชีวิน. (2543). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ**. ปัญหาพิเศษการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิศรี รัตนโชติ. (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมือง พ.ศ. 2549 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เขตบางนา กรุงเทพมหานคร. เอกสารวิชาการทางการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหาร งานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สถาบันพระปกเกล้า.
- สุจิต บุญบงการ. (2551). วัฒนธรรมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- สุทธิมา สัตยวงษ์. (2557). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย. [Online] Available : <http://www.truelookpanya.com>. [2557, 3 กันยายน].
- สำราญ วิเศษ. (2555). กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. รายงานการวิจัยสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.
- Allport, G.W. (1935). Attitudes. In Handbook of social psychology. Edited by C. Murchison Worcester, MA : Clark Univ.
- Almond, G.A., & Verba, S. (1965). The Civic Culture : Political Attitudes And Democracy in Five Nation. Boston : Little Brown.
- Cronbach, L.J. (1963). Course Improvement Through Evaluation. Teacher College Record.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determinining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement.
- Likert, R. (1967). The human organization : Its man-agement and value. NewYork : McGraw- Hill.